

[Tom Bøhnke]

6 måneders fængsel og man har været under afvænnning i 7 måneder, er fængselsstraffen væk. Nej. Uanset hvor længe man har været i behandling, udløses fængselsstraffen omgående, hvis behandlingen ikke er afsluttet. Der skal være et element, der medfører, at narkomanen er stærkt motiveret til at fortsætte sin afvænnning.

Jeg må også igen understrege, at det er meget vigtigt, at valget om at gå i behandling skal være frivilligt. Hvis narkomanen ikke er indstillet på at gå i behandling – ikke er motiveret – så hjælper det ikke, så er det en stakket frist.

Lad mig takke alle ordførere for den særdeles positive modtagelse af forslaget; specielt retter jeg en tak til justitsministeren, der er enig i grundtanken, og som så nævnte en række paragraffer i straffeloven, der rent faktisk betyder, at man kan få en betinget dom under forudsætning af behandling, at man kan blive overflyttet til behandling og kan blive løsladt eller benådet under vilkår om en form for behandling.

Men som justitsministeren også sagde, sker det ikke i dag, fordi vi har et særdeles begrænset antal behandlingspladser. Det er den ene del af sandheden.

Den anden del ligger i, at selv om vi har alle disse tilbud om, at man kan komme under en form for behandling i stedet for at være frihedsberøvet i fængsel, er der jo altså over 1.000 indsatte i dag, som rent faktisk er kategoriseret som værende narkomaner.

Der sidder altså stadig væk over 1.000 personer i fængsel trods straffelovens mangfoldige tilbud. Og jeg tør vædde på, at en stor del af de tusind hellere ville vælge en afvænnning, hvis de kunne, men det kan de ikke, og så er vi tilbage ved det, som justitsministeren sagde, nemlig at der ikke er et tilstrækkeligt antal pladser.

På et lidt senere tidspunkt i dag kommer vi tilbage til, hvad det er for en form for behandling, vi foreslår, når de vælger behandling frem for fængselsstraf, for det er ikke ligegyldigt, hvilken behandling de vælger. Valget skal ikke være mellem at komme i fængsel, eller at man en gang om ugen kan gå ned til sin læge og hente en flaske metadon, som man så kan gå ned og sælge på gaden og købe sig nogle andre stoffer for. Det er ikke den form for behandling, vi lægger op til.

Den form for behandling, vi lægger op til, er ikke, som ministeren sagde, at vi skulle have undersøgt, om der var tale om ambulans afvænnning. Nej, vi skal have etableret nogle døgninstitutioner, hvor narkomanerne kan blive installeret og være, indtil de er klar til at komme ud igen.

Så er der spørgsmålet om ressourcerne, for selv om vi ikke ved eksakt, hvad dette her vil komme til at koste, så ved vi dog, at det bliver meget dyrt. Det kommer til at koste rigtig mange penge. Men spørgsmålet er, hvad mange penge er i forhold til, hvad det koster *ikke* at behandle narkomanerne.

Vi ved i dag, at en gennemsnitsnarkoman bruger for ca. 2.000 kr. stof om dagen, men det er ikke altid, en narkoman kan være så heldig at stjæle eller røve sig til kontanter, han må ofte ty til at stjæle andre varer, som så skal omsættes på det sorte marked, og dér har varerne typisk kun en værdi, der er ca. 20 pct. af købsprisen. Det betyder, at en narkoman skal ud at stjæle for ca. 10.000 kr. om dagen til sit forbrug.

Der er ingen former for behandling, der koster 10.000 kr. om dagen. Og hvis der er, er der noget rivende galt i den form for behandling, og så er det i hvert fald ikke en effektiv behandling til den pris.

Det var de rent personlige omkostninger, som en række danske familier bliver udsat for hvert eneste år, og dertil kommer i øvrigt også de personlige og psykiske belastninger ved, at de enten bliver slået ned eller får frastjålet værdier på anden vis ved indbrud, røverier osv.

Men der er også hele det offentlige system, som i dag bruger en masse ressourcer. Vi har blot ikke kunnet få oplyst, hvor meget det drejer sig om. Men vi ved dog, at både politiet, domstolene og fængslerne bruger meget store ressourcer på det. Så jeg tror, at man ved bare at tage de tal ind i billedet rigeligt kan finansiere en afvænnning frem for en fængselsstraf.

I den forbindelse skal man nemlig være opmærksom på, at når vi bruger fængslerne, har vi ikke standset den kriminelle handling, og det vil sige, at udgiften kommer igen og igen og igen. Hvorimod en effektiv afvænnning, som vi foreslår lidt senere på dagen, medfører, at narkomanen kommer ud af sit misbrug, og så standser udgifterne dér.